

ŽIVOTOPIS pana Emila Murína

Pan Emil Murín se narodil 28. května 1941 v malé vesnici Chmelnica, která se nachází na severovýchodě Slovenska v okrese Stará Lubovňa.

V rodné vsi žil s rodiči a třemi sourozenci do svých devíti let. Tam také navštěvoval tři roky základní školy.

V roce 1950 se celá jeho rodina (rodiče, dva bratři a sestra) odstěhovala do Prahy konkrétně do Malé Chuchle, kde si také rodiče našli u firmy BARABA práci při výstavbě traťového tunelu mezi Malou a Velkou Chuchlí. Pan Emil Murín v Malé Chuchli dokončil nižší stupeň základní školy. Vyšší stupeň (měšťanku) absolvoval v Praze na Smíchově.

Po ukončení základní školní docházky si jako učební obor vybral stavební truhlářství. Po úspěšných závěrečných zkouškách začal pracovat ve velké truhlářské firmě zaměřené na výrobu oken v Praze.

Od svého útlého mládí ho vždy zajímaly stavby. Bylo to jednak proto, že většina jeho starších příbuzných včetně otce na stavbách pracovalo. Měl hlavně radost z dokončeného stavebního díla, které přineslo obdiv, uznání i trvalou hodnotu. Proto se před nástupem na základní vojenskou službu dobrovolně přihlásil na takzvanou Stavbu mládeže a to na výstavbu Kaučukárny Kralupy nad Vltavou.

Různorodost stavebních prací ho natolik zaujala, že po dokončení roční brigády na této stavbě a po absolvování vojenské základní služby se rozhodl zůstat stavebnictví věrný.

Nastoupil roku 1963 tehdy do jedné z největších stavebních firem Vojenské stavby a u ní setrval až do roku 1989 na různých postech. Nejdříve začal pracovat jako tesař a současně započal večerně studovat stavební průmyslovou školu. Po maturitě absolvoval dvouletou nástavbu pomaturitního vzdělání.

Své studium ukončil pan Murín jako diplomovaný technik pro pozemní stavitelství. Ještě v průběhu studií pracoval jako mistr a později jako stavbyvedoucí a rozšířil si tak svou odbornost pro práce v podzemí. Díky získané odbornosti mohl začít pracovat na pozemních stavbách jako např. Depo Kačerov, nebo Vojenská nemocnice ve Střešovicích a na dalších projektech. Pan Murín realizoval také podzemní tunelářské stavby jako např. drážní tunely. Bylo to hlavně Pražské metro - konkrétně stanice Karlovo náměstí (jež sám označuje za své další dítě) a stanice Muzeum.

Po roce 1989 od Vojenských staveb odešel do soukromého sektoru a založil si svoji živnost STAVACO, u které byl jednatelem i jediným vlastníkem. V roce 2017 firmu předal jinému majiteli. V průběhu svého podnikání si udělal autorizaci v oboru pozemních staveb.

Současně se také měnil jeho soukromý život. V roce 1962 se oženil. V tu dobu bydlel na Zbraslavi a narodili se mu dva synové. Z druhého manželství má dvě dcery. V současné době je vnímavým a láskyplným dědečkem celkem devíti vnoučatům a dvěma pravnoučatům. Od roku 1996 je sice v důchodu, ale stále zůstává aktivní ve svém milovaném oboru stavebnictví. V současné době žije ve svém rodinném domku ve Velkých Přílepech.